

מסע למונגוליה – אוגוסט 2009 – לראות את האופק ת ק צ י ר

הייחודי בארץ זהו המבט מאופק לאופק – היכן שלא תעמוד ותסתובב 360 מעלות

תראה רחוק - תראה אופק

1 אוגוסט 2009 – 13:00 שעות בייג'ין מקדימים את הנחיתה, יציאה כקבוצה תוך מעבר מצלמות תרמיות לברור חום גוף ואפשרות לשפעת, מפגש עם המדריכה המקומית ושליחת הציוד ברכב נפרד למלון. הרכב ממוזג אבל בחוץ חם, מהביל ומאד לח. פחות מ-20% מהאוכלוסיה יודעים חוץ מסינית שפה נוספת, לקראת האולימפיאדה בשנת 2008 נבנו 3 בנייני ציפורים – כנף ציפורים - הטרמינל בשדה התעופה, רגל ציפור - מגדל התקשורת בעיר, קן הציפורים – האצטדיון. הזיוף מותר וחוקי בסין, אך מופרד לסחורה 'אמיתית'. הסינים מאד לא נחמדים, בוטים, נוגעים ואינם מסבירי פנים. לרכבת הטרנס סיבירית נכנסים רק לאחר שמצטלמים לידה לנסיעה של 31 שעות! תאי=לינה של 4 אנשים בכל תא. לכל קרון שרותים ומיחס בקצהו, בתא שולחן קטן. מקבלים מצעים וכריות, מאד צפוף ויש התחשבות הדדית כשהכלל אומר שתמיד מישוהו בתא כדי לשמור על המטען.

מגיעים סוף-סוף! לאולן באטר, בעזרת סבלים מועמס הציוד על האוטובוס ויוצאים. למחרת אחרי תדריך ומפות יוצאים לדרך הארוכה על-פי צוותי הגיפים. ארוחת צהרים ראשונה בשטח - ליד נחל, שרותים ומתקן מים ואוהל ובו ערוכים שולחנות, תרמוסים וכסאות. בתפריט תמיד - נוטלה, ריבות, רטבים, קרקרים ולחם. תמיד מתחילים בסלט ירקות ומסיימים בפרי או שוקולד.

האוהל האישי מכוסה ביריעת הגנה, יש לו מסדרון לפתחו. את שקי השינה שמים על-גבי מזרון מתנפח לשם בידוד מהרצפה הקרה. בדרך חזרה הנהג שלנו מזהה התארגנות למרוץ סוסים וכמובן מיד עוצרים ומשתתפים בחוויה של ההכנות למרוץ, ציוותי הילדים, המרוץ עצמו והזוכה. המרוץ היה כמה ק"מ טובים.

למונגוליה גבול של 8000 ק"מ מהם 3.4 אלף עם רוסיה, השאר גבול מול סין.

3 תקופות מרכזיות בהיסטוריה של מונגוליה- ההונים : במאה ה 3 לפנה"ס, הטורקצ'אנים : במאה ה 8 לפנה"ס, תקופת גיגס חאן החל מהמאה ה 13 לספירה למשך 200 שנים.

למונגוליה שלטון קומוניסטי מאז שנת 1921. מאז 1989 היא מדינה עצמאית ריבונית בעלת משטר דמוקרטי. 5 חיות עיקריות במונגוליה בעדרים ובודדים שמונים 40 מיליון ראש ! – סוס, פרה, יאק, כבשה, עז, גמל וכמובן כלבים. מונגוליה גדולה בשטחה מישראל פי 70 ! אך בה רק 2.7 מיליון תושבים. הנשים הן המובילות והדומיננטיות במשפחה המונגולית. הכל לא קבוע במונגוליה- תשאל מה יהיה מזג האוויר מחר ? יענו שיעדכנו אותך למחרת בערב.... הצוות המונגולי מאד חרוץ, שקט וממש לא דברן, מה שכן הם תמיד עליזים וצוחקים בינם לבין עצמם. הם עסוקים בהכנת ארוחות מצויינות וטיפול באוהלים ובציוד שלנו.

סוף-סוף קשר פלאפוני, אני מודיע בקשר לכולם לפתוח פלאפונים ואילן 'נעתר', עוצרים להקמת קשר עם הארץ – איזה כיף לאחר 48 שעות של ניתוק.

מקשיב לטבע - חוויה מיוחדת לשמוע ביחד ובנפרד משק כנפיים, צהלות ושעטות סוסים, גאיות, פעיות ו'מו' של פרות, צרצרים ונביחות כלבים.

הטבע פראי ואמיתי לגמרי, הטבע נטול קצות ! -מרחבים עצומים ורבים, רובם ככולם ירוקים בשלל גווני הירוק השונים. ככלל הטבע מתחלף במרחבים בין כביש סלול [מעט מאד] לדרכים יותר ברורות ופחות ניראות גם הם ארוכות ואין-סופיות. הדגימו לנו מהי שירת חומי ומהו הכינוי הלאומי ה HORSE HAD FIDLE. הלינה באוהלים הינה על גדת נחל/נהר לשם תספוקת של מים לבישול, קפה/תה ושטיפת כלים.

בכל יום צועדים מעט לשם חילוץ עצמות. בגיפים אנחנו קבועים ומתחלפים במקומות הישיבה בין העצירות שהן בתכיפות די רבה, אם לצרכים ואם לצילומים.

אחרי 12 ימים מגיעים בצהרים לבירה המלוכלכת והמוזנחת, אין כאן שום פיתוח סביבתי או טיפוח כלשהוא. בעיר גרים ספוראדיים שכל נווד קבע לעצמו, פחונים, בתי מגורים בעלי קומות. המולה וצפיפות מכוניות. נוסעים לפסלו החדש של גייגנס חאן. הפסל ממוקם בשמורה והינו בעצם קומפלקס שלם שעדיין בבנייה ופיתוח, אך במרכזו הפסל שגובהו 40 מטר ! עלותו 30 מיליון דולר !!!, בו ניראה גייגנס חאן רכוב עיג סוס ובידו מטה 'קסמים'. אין ספק שזהו עושר ופאר חריג לחלוטין בנופה של מונגוליה.

לסיכום - מכתב הברכה לאילן - אנו מעניקים לו שי של קשת וחיצים וכן בקבוק יין מיוחד המצופה עור מגולף. אילן מאד מתרגש ומסכם יפה ועדין את המסע.

מתחילה לה סגאה של אי- המראת הטיסה לארץ כתוצאה מתקלה. אנו שוהים כ 6 שעות בתוך המטוס !
ממריאים רק למחרת בערב ונוחתים ב 02:30 בנתביג, איסוף הכבודה ופרידה קצרה ליד מסוע המזוודות.

זהו אני כאן !!!

